

Anders Mølgaard (V):

Kort og godt: Også Venstre støtter lovforslaget.

Tom Behnke (FP):

Da vi i sidste samling behandlede et ændringsforslag til arbejdsskadelovgivning, var Fremskridtspartiet imod den revidering, der blev foretaget. Det skal dog ikke forhindre Fremskridtspartiet i at gå positivt ind i netop dette forslag, da forslaget som nævnt er en konsekvensændring som følge af den lovgivning, som et flertal vedtog tidligere i dette år.

Der er dog ganske få spørgsmål, som vi vil stille i udvalget, men det er spørgsmål af opklarende karakter. Når vi når frem til snorene, vil Fremskridtspartiet støtte forslaget.

Ole Vig Jensen (RV):

Da der her er tale om en selvfølgelig konsekvensændring i forbindelse med anden gennemført lovgivning, kan Det Radikale Venstre støtte forslaget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Også jeg kan på Kristeligt Folkepartis vegne tilsige en hurtig, positiv udvalgsbehandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne indlede med at give Folketingets formand og Folketinget en undskyldning for, at jeg ikke var her, da behandlingen af det foreliggende lovforslag begyndte.

I øvrigt skal jeg blot sige tak for de positive meldinger, der har været, og som man må gå ud fra betyder, at lovforslaget vil få en velvillig behandling under det kommende udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

Af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff).

(Fremsat 28/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Jens Jørgensen (KF):**

Da det jo plejer at være Socialdemokratiet, der lægger for, må jeg vel skynde mig at sige, at det ikke er i kraft af en fraværende socialdemokratisk ordfører, men som ordfører for Det Konservative Folkeparti, at jeg tager ordet nu.

Det lovforslag, som kommunikationsministeren har fremsat, skal vi se i lyset af et meget grundigt forberedende arbejde og i lyset af, at vi sidste år fik lejlighed til at drøfte lovforslag nr. L 164, men ikke nåede til vejs ende tidsmæssigt.

Lovforslaget, som vi nu kan kalde lovforslag nr. L 73, er en form for follow-up, kan man sige, på de mange ændringer og justeringer, der er sket igennem det sidste årti. Lovforslaget er bortset fra en stort set uændret genfremsettelse et lovforslag, der skaber nogle nye ting. Det første, jeg vil pege på, er, at der med lovforslaget gives adgang til at udøve programvirksomhed via satellit i Danmark og kabelfødt programvirksomhed til større områder, både radio- og tv-programvirksomhed.

Det næste, jeg skal sige i denne forbindelse, er, at reglerne jo bygger på de fælleseuropæiske regler om det, vi kalder grænseoverskridende tv. Det indebærer, at reglerne om reklame bliver lidt mere liberale, og jeg vil gerne sige, at jeg synes generelt, det ville være ønskeligt, hvis reklamereglerne blev liberaliseret.

Der er også bestemmelser om fællesantennelanlæg. Der sker en liberalisering, og der sker en præcisering af bestemmelserne om lokalradio og lokal-tv vedrørende network, der indføres mulighed for reklame og sponsorering i tekst-tv, og endelig har lovforslaget de nødvendige bemærkninger om det fælleseuropæiske regelsæt for fjernsynsområdet.

[Jens Jørgensen]

Når det er sagt, vil jeg gerne føje til, at det foreliggende lovforslag for Det Konservative Folkeparti er et skridt i den rigtige retning, men også kun et skridt. Jeg skal ikke foregøgle, at vi tror, at der hermed specielt for lokalradio og lokal-tv er lavet et lovforslag, som dækker resten af indeværende årti. Jeg tror personligt på, at det er meget vigtigt for lokalradioer og lokal-tv, der er kommercielt baserede, at vi meget hurtigt går i gang i 1993 med et grundlæggende revisionsarbejde, for der er mange emner, der presser sig på: spørgsmålet om geografiske områder, hvad er naturlige, spørgsmålet om Koda/Gramex-forpligtelser, som er ved at tvinge mange lokalradioer og lokal-tv i bund, spørgsmålet om eventuelle koncessionsordninger, om sendestyrker, om frekvenstildelinger – bare for at nævne nogle af de stikord, som melder sig, når vi ser på lokalradio og lokal-tv bare lidt ind i næste år.

Jeg kan beskrive vores overordnede målsætning enkelt og ligetil. Den er: fuld frihed på dette område. Så langt kan vi ikke nå nu. Det, der er sket, er, at kommunikationsministeren har fremsat et fornuftigt forslag, hvor vi tilpasser danske radio/tv-regler det europæiske system, og derfor støtter vi lovforslaget som et skridt i den rigtige retning.

Helge Mortensen (S):

Vi kan støtte lovforslaget, der i det store og hele er en genfremsættelse, på en række af de helt betydelige områder. Der er nogle områder, hvor vi er mere usikre, men som vi igennem spørgsmål under udvalgsarbejdet vil søge at få belyst.

For det første er vi enige i, at der i Danmark i lovgivningen åbnes adgang til, at der kan sendes satellit her fra Danmark. Vi finder, det er afgørende af hensyn til konkurrencen for både TV 2, lokal-tv og lokalradio, at der kommer fælles reklameregler, hvad enten det er satellittilladelser, eller det er andre medier, der får lov at sende reklame. Så en ensartethed på dette område vil være vores udgangspunkt og vores stilling til den sag.

Også forslaget om, at modtagelsen af satellitprogrammer bringes i overensstemmelse med de faktiske forhold, er vi helt enige i. Vi er også enige i, at der åbnes for adgang til de såkaldte kabelfødte programmer. Disse områder er jo rent faktisk en teknologisk ajourføring af vores lovgivning.

Vi kan også støtte dette, at vor tv/radio-lovgivning kommer i overensstemmelse med EF-direktiv og Europarådskonventionen. Vi lægger vægt på, at vi her har både en forpligtelse og en mulighed for inden for minimumsreglerne at formulere den danske mediepolitik også i forhold til satellitprogrammerne og satellitlovgivningen.

Vi hæfter os ved, at en senere ratificering af EF-direktivet på området og Europarådskonventionen også giver os muligheder for at klage over satellitprogrammer rettet mod Danmark, hvis der er grund hertil, over den måde, de danske programmer afvikles på, og her tænker jeg selvfølgelig specielt på Scansat TV 3.

Det er spørgsmålet om lokalradio og -tv, der har været den tunge ende af denne lovrevision i den politiske diskussion. Jeg vil gerne understrege, at vi er imødekomende efter de ændringer, som lovforslaget er undergået siden den sidste fremsættelse, fordi vi finder, at det er en forbedring – det er en skærpelse i forhold til mulighederne for at drive netværk – og, hvad der har været vigtigere for os: det er også en præcisering af, at man kan gribe ind over for klart ulovlige foretagender, som foregår i æteren på baggrund af tilladelser, der gives lokalt.

Alligevel vil jeg tilkendegive, at jeg ikke finder, at den foreslåede lovrevision egentlig er den lovrevision, som vi har brug for efter 10 år med lokalradio og -tv. Vi begyndte i 1983 med en lovgivning, som havde et andet sigte end den retning, udviklingen er gået, og jeg mener, at vi lovgivningsmæssigt mangler at tage konsekvensen både af den udvikling, vi har haft, og den udvikling, vi ønsker på området. Det tror jeg har noget at gøre med, at vi i større udstrækning kender forskellen på flere typer radioer og fastholder det, der var den oprindelige mening og intention med lovgivningen, nemlig at der skulle være en let adgang for befolkningen, for grupper, for skoler og for andre, som ønsker både at eksperimentere, at kende mediet og at komme frem med meninger.

Jeg tror, det vil være muligt at lave en lovgivning, der tilgodeser både de interesser, der er på området, og dem, der mangler på området, i en yderligere revision. Det får vi ikke denne gang, men jeg vil gerne opfordre til, at vi fortsætter den politiske diskussion med hen-

[Helge Mortensen]

blik på en senere revision af lovgivningen på dette område.

Helge Sander (V):

På Venstres vegne kan jeg give tilslutning til lovforslaget. Det er jo en genfremsættelse, hvor vi har lavet nogle småjusteringer siden sidste første behandling, og som lovforslaget foreligger nu, kan vi tilslutte os det.

Men samtidig vil jeg gerne sige i relation til den debat, der har været også i medierne i den sidste tid, at vi jo ikke med dette lovforslag har klaret mediernes problemer resten af halvfemserne. Derfor vil jeg allerede nu gerne sige til kommunikationsministeren, at vi ser frem til en ny medielovgivning omfattende licensforliget, når det nuværende udløber i 1993, og vi retter en kraftig opfordring til kommunikationsministeren om, at vi kan tage fat på disse forhandlinger så hurtigt som muligt i 1993, således at institutionerne kender deres retningslinier, inden vi kommer for tæt på den 1. januar 1994.

Formanden:

Jeg kan høre på indlæggene, at når det går stærkt, fremmer vi også medlemmernes fysiske kondition.

Pernille Frahm (SF):

Jeg skal ikke holde nogen lang tale om dette forslag, som jo i store træk er en genfremsættelse med ganske få justeringer. Vi støtter hovedideen i forslaget, og vi støtter tanken om, at vi nu får orden i sagerne, sådan at vi i hvert fald med god ret kan klage de steder, hvor der skal klages over andre, som ikke overholder de direktiver, de bør overholde. Og det er selvfølgelig her igen TV 3, jeg tænker på.

Men der er altså stadig væk nogle problemer i den lovgivning, vi sidder med nu, på trods af at vi har arbejdet med den sommeren over. Og det er, at der stadig væk ikke er ensartede regler for satellit-tv og for f.eks. TV 2. At der bliver det, er i hvert fald noget, vi lægger meget vægt på.

Det er heller ikke helt afklaret i denne lovgivning, hvordan reglerne bliver for reklamer i tekst-tv. Det synes jeg også er værd at dykke lidt nærmere ned i. Jeg bryder mig ikke om tanken om, at reklamer i tekst-tv skal kunne optræde tilfældigt, altså at der på sider, hvor

der f.eks. står noget om jordskælvkatastrofer, nedenunder står »køb coca-cola«. Jeg kunne godt tænke mig, at der var nogle regler for, hvordan man må reklamere i tekst-tv, svarende til dem, man har for anden reklame.

I forslaget er der sket en mindre justering på området lokalradio og -tv. Det, der er sket, er en opstramning og forbedring af reglerne for de lokale radio- og tv-nævns mulighed for at gribe ind over for f.eks. networking. Men jeg er ganske enig med den socialdemokratiske ordfører i, at dette område kræver en generel lovrevision. Det er, som om det er tilfældighederne, der har afgjort, hvordan det ser ud nu, og hvilke stationer der overlever. Det er, som om de intentioner, man har haft oprindeligt, ikke rigtig er blevet fulgt op.

Mit smertensbarn her er, at man ikke har løst de økonomiske problemer, der er i forbindelse med især ikkekommerciel lokalradio og -tv. Den nød, man derved har bragt disse stationer i, har så været med til at frempresse det beslutningsforslag, vi skal behandle herefter, og som jeg håber på en velvillig behandling af.

Kim Behnke (FP):

Kommunikationsministeren er så pædagogisk og venlig i fremsættelsestalen at gøre opmærksom på, at det er en stort set uændret genfremsættelse af et forslag fra sidste samling. Det betyder jo, at de forbehold, vi havde på daværende tidspunkt, fortsat eksisterer.

Men lad mig begynde i den ende, hvor vi synes forslaget dengang såvel som nu er en forbedring af eksisterende regler. Det gælder for det første spørgsmålet om det, der hedder kabelfødte programmer. Det er jo sådan, at den forestilling, der foregår netop i dette øjeblik i denne sal, kan ses af dem, der abonnerer på KTAS kabel-tv, hvorimod de, der f.eks. bor i Jydsk Telefons område, Stofa-området osv., endnu ikke har haft den samme mulighed. I og med at vi får givet tilladelse til kabelfødte programmer, er det vores håb, at også forhandlinger i Folketinget kan komme ud til den samlede befolkning. Hvis det er sådan, at KTAS i mellemtiden skulle have stoppet disse transmissioner, kan vi jo kun opfordre dem til at genoptage dem, da netop Folketingets forhandlinger er et godt eksempel på kabelfødte programmer som en institution, der kan bære sig selv.

[Kim Behnke]

Der næst er der spørgsmålet om satellitprogrammer og særlig det, at man i øjeblikket ikke kan afsende satellitprogrammer fra Danmark, men at man skal ud omkring en station i udlandet. Det er desværre sådan, at ministeren såvel som et flertal jo er relativt argumentresistente, når det gælder reklamerne på dette område.

Det er sådan i dag, at når man har kabel-tv, kan man se et hav af reklamer fra udenlandske tv-stationer uden problemer, uden restriktioner. Men i det øjeblik, man vil sende disse satellitprogrammer op fra dansk jord, skal de meget restriktive danske reklameregler overholdes. Derfor kan det ærgre os en lille smule, at konsekvensen af de restriktive reklameregler givetvis bliver, at der overhovedet ikke er nogen, der er interesseret i at sende satellit-tv op fra Danmark.

Problemerne om tv blev nævnt af den socialdemokratiske ordfører, hr. Helge Mortensen, men TV 3 vil givetvis ikke gå ind og benytte en satellitstation i Danmark, fordi man ønsker bl.a. at kunne reklamere for alkohol, medicin og andre af de ting, som dansk lovgivning i øjeblikket forbyder at man reklamerer for.

Denne puritanske holdning til reklamer har jo eksisteret i mange år. Inden vi i sin tid indførte reklamer i lokalradio, lokal-tv og TV 2, var der også dem, der mente, at det ville blive det danske samfunds undergang, at vi fik reklamer indført. Det har jo heldigvis vist sig ikke blev tilfældet.

Dermed er jeg ovre i spørgsmålet om lokalradio/lokal-tv. I den sammenhæng synes jeg, at ministeren – tillad mig udtrykket – har været alt for konservativ i forhold til sit gamle forslag. Fordi der er skrevet et forslag i sidste samling, er det ikke ensbetydende med, at det i sig selv er godt. Det er ganske rigtigt; der står, at der har været ført nogle forhandlinger, men med hensyn til de synspunkter, vi har gjort gældende omkring lokalradio og større frihed – det har vi jo fået bekræftet fra flere ordførere – er det det modsatte, man har gjort. Man har i stedet for sagt: Lad os lave nogle strammere regler, så vi lettere kan baske dem, slå dem oven i hovedet. Vi ønskede nogle lempeligere regler, så vi er sikre på at få nogle lokalradioer og lokal-tv-stationer til at overleve, for det er faktisk det, det handler om.

Når vi har de her restriktive regler, så dør de en for en, og det er så en politisk beslutning, at man vil have lokalradio og lokal-tv til at uddø simpelt hen, fordi man ikke ønsker at give dem frihed til at lave teknisk samarbejde, nyheds-samarbejde osv., som er en ren og skær fornuftig foranstaltning.

Vi oplever i øjeblikket, at flere og flere af dagbladene går sammen i forskellige former for samarbejde, det er der jo ikke forslag i Folketinget om at man skal forbyde ved lov. Men her ønsker man altså for denne særskilte del af mediebilledet, lokalradio og lokal-tv, at have disse ekstremt restriktive regler, og dem er vi modstandere af.

Endelig skal jeg bebude, at det levn fra middelalderen, at vi i Danmark tvinger folk til at betale licens selv for noget, de ikke ser, skal vi selvfølgelig have pillet ud af dansk lovgivning, så dansk lovgivning giver folk menneskerettigheder og frihed til at kunne fraskrive sig at se eller betale for at se dansk tv, hvis man end ikke ønsker at benytte det, ligesom vi ønsker at få fjernet licensen, tvangen til at betale licens, blot man ejer et tv-apparat. Vi vil prøve at få pillet det ud af lovgivningen sammen med en række andre ting, så der vil fra vores side komme en række ændringsforslag, og afhængigt af, hvor vidt de bliver imødekommet, vil vi tage stilling til, hvordan vi skal stemme ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg er lidt træt af at høre det her med, at det er friheden, der bliver antastet, når vi andre gerne vil have nogle regler for, hvordan det her lokalradio og -tv skal eksistere. Jeg ser på det som et urtebed. Lokalradioområdet er som et urtebed, og man beslutter sig for, hvad man vil have til at gro, og så går man i gang med at luge, og det er man nødt til, hvis man vil have, at små og sarte, men måske nyttige planter også overlever. Det vil hr. Kim Behnke vide, hvis han selv har prøvet at dyrke lidt have.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan berolige fru Pernille Frahm med, at både i min have og i det århusianske lokalradiomiljø har jeg prøvet at dyrke både sarte og

[Kim Behnke]

mindre sarte planter. Og det er netop erfaringen fra det arbejde, der har bibragt mig den overbevisning, at det værste, vi kan gøre, er at lave restriktive regler.

Fru Pernille Frahm ville aldrig nogen sinde overleve at komme med tilsvarende regler og reguleringer af f.eks. dagbladene, ugepressen osv. Og derfor kan vi ikke forstå, hvorfor ytringsfriheden netop lige præcis på lokalradioområdet skal være under så stram regulering, som tilfældet er her, når man ikke ønsker samme grad af regulering på dagblade og på ugeblade. Vi ønsker fuldstændig frihed på medieområdet, og det gælder altså også lokalradio. Noget andet er så, at de sammenslutninger og de interesseorganisationer, der er på lokalradioområdet, alle sammen stort set uden undtagelse er af den opfattelse, at det lovgrundlag, vi behandler her i dag, er utilstrækkeligt i forhold til de problemer, man står med.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Denne fuldstændige frihed, som hr. Kim Behnke taler om, vil jo i sin yderste konsekvens betyde, at vi ingen lokalradioer har, og det er dog det ord, som hr. Kim Behnke bruger.

Hvad nu, hvis vi havde fuldstændig frihed? Ja, hvis vi bare iagttager den kamp, der er på lokalradio- og -tv-området, så ser vi, at de alle sammen har en interesse i – af økonomiske grunde – at blive så store som muligt, så dækkende som muligt, så nær det landsdækkende som muligt, og dermed falder hele begrebet lokalradio væk. Hvis vi ønsker – og det gør Socialdemokratiet, det forstår jeg også SF gør, det tror jeg faktisk et flertal gør – lokalradioer her i landet, så er det vigtigt, at vi også lovgivningsmæssigt laver rammerne og begrænsningerne for de lokalradioer, og det kan stride imod én mening, nemlig hr. Kim Behnkes om total frihed.

Og så bare den bemærkning til hr. Kim Behnkes første indlæg: Der er jo ingen grund til at lave nogle danske mediepolitiske målsætninger, hvis det hele skal skæres over én kam, nemlig det fjernsyn, som vi får på satellitterne, og det har jeg forstået var det, hr. Kim Behnke ønsker og ser som fremtiden. Jeg tror, det er vigtigt, at vi værner om en dansk mediepolitisk målsætning, der gør, at der er et dansk alterna-

tiv til satellitstationerne, og så lader satellitstationerne være, hvad de er, og sende derfra, hvor de gør det. Det gør de såmænd alligevel, uanset om vi lovgiver eller ej.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er bare så utrolig dobbeltmoralisk, når hr. Helge Mortensen i anden sammenhæng konstant beklager sig over, at der ikke er nok arbejdspladser i Danmark. Og når det gælder lige præcis det her område, så gør det ikke noget, at arbejdspladserne bliver etableret i London eller i Gibraltar eller i Hongkong, eller hvor det bliver i fremtiden, når hr. Helge Mortensen og hans meningsfæller efterhånden får luget dem ud, man ikke bryder sig om. Vi er faktisk interesseret i, at mest mulig produktion foregår fra dansk jord. Men man har en puritansk holdning. Der er nogle produkter, producenterne gerne må fremstille, men man må sandelig ikke reklamere for dem. Vi deler ikke den puritanske holdning, og vi er da også sikre på, at det er os, der vinder i den sidste ende, fordi friheden også på reklameområdet selvfølgelig vil sejre.

Hr. Helge Mortensen er så optaget af, at der på lokalradioområdet skal være mange og mangfoldige stationer. Jamen det er vi da også, men fordi Kjertemindes Avis ikke har så mange abonnenter som Jyllands-Posten eller Ekstra Bladet, kunne vi da aldrig drømme om at komme med forslag i Folketinget, der særlig skal tilgodese Kjertemindes Avis. Og på samme måde skal Folketinget ikke være det forum, der regulerer, hvilke lokalradioer der vil overleve og hvilke ikke.

Noget helt andet er så, at hr. Helge Mortensen egne interesser inden for fagbevægelsens radio og tv jo vidner om, at man igen forsøger både at blæse og have mel i munden. Fagbevægelsens interesser inden for lokalradioområdet har jo i den grad været med til at vise, hvordan man rundt omkring i landet kanøfler dem, man ikke bryder sig om. Og det prøver vi at undgå ved, at vi ikke har politisk bestemte lovræglere, men i stedet for lader dem, som lytterne ønsker skal overleve, være dem, der overlever.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

[Helge Mortensen]

Jeg vil bare gerne gøre hr. Kim Behnke opmærksom på, når han nu mener, at der er et beskæftigelseselement i det her – det tror jeg i øvrigt der er – at det kommer ikke særlig til udtryk, hvis det er sådan, at man med en lokalradiotilladelse på Frederiksberg kan sende til hele landet og i kraft af, at man kan gøre det, kvæler både det økonomiske grundlag og lyttergrundlaget for alle de andre stationer i landet. Det er jo den udvikling, hr. Kim Behnke skitserer som det ideelle.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er bare for at ridse det helt klart op. Nu forstår jeg, at alle vi, der gerne vil holde fast i de ideer, der lå bag ved hele det her med lokalradio og -tv, er puritanere, mens det, hr. Kim Behnke står for, det er frihed, og så kan folk jo selv dømme, om det er sådan, de også behandler de begreber selv.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Pernille Frahms puritanisme og dobbeltmoral kommer sådan til udtryk: Danske seere kan – efter min mening korrekt – ganske uhindret zappe sig igennem 20-25 udenlandske tv-stationer og kan se øreklamer, spiritusreklamer, medicinreklamer og alt muligt andet, men de danske tv-stationer, de danske lokalradiostationer osv., nu også de satellitstationer, der ønsker at sende fra dansk jord, skal være underlagt restriktive danske reklameregler. Det mener jeg er udtryk for puritanisme og dobbeltmoral.

I øvrigt må de selv samme producenter gerne reklamere i dagbladene, de må gerne reklamere i landets biografer osv. Det er dobbeltmoral.

Hr. Helge Mortensen har så travlt med at beskrive, at min holdning skulle betyde, at det kun er en enkelt radiostation ude på Frederiksberg, som vil overleve – jeg tror, at hr. Helge Mortensen i den forbindelse tænker på radiostationen Voice – jamen det er ikke mit indtryk. Mit indtryk er, at rundt omkring i landet ønsker man den lokale mangfoldighed. Men det, der sker med den her lovgivning, med de reguleringer, og hvor det er kommunalbestyrelser, der sammensætter lokale nævn osv.

osv., som sidder og foretager politiske valg, det er, at så er det ikke længere lytternes valg, der er det afgørende. Og det er faktisk lytternes interesser, vi vil varetage, frem for interesseorganisationernes og deres, der sidder og trækker i trådene bagved.

Noget helt andet er så, og det skal jeg gentage, at de henvendelser, vi har fået både i Folkeetingets Kulturudvalg i den her forbindelse og også ved sidste lovrevision, viser jo, at ude omkring i lokalradioerne, faktisk både de kommercielle og de ukommercielle, er de enige i de synspunkter, vi har, om at give større grad af frihed. Så jeg kan slet ikke se, hvilke interesser det er, man varetager ud over sine egne politiske.

Charlotte Enevoldsen (CD):

Som det allerede er fremgået, er der med det her forslag stort set tale om en genfremstilling fra sidste folketingssamling. Denne gang er tekst-tv og reklameregler medtaget. Det vil vi i CD i dag ikke knytte nogen særlige kommentarer til.

Men ved førstebehandlingen sidste gang blev der fra flere sider givet udtryk for bekymring for, om de foreslåede regler og formuleringer vedrørende lokalradio og -tv nu også var tilstrækkeligt sikret mod, at de udviklede sig til de her mere eller mindre landsdækkende virksomheder.

Generelt har vi i CD den opfattelse, at man bør lade de lokale foretagender fungere friest muligt i stedet for at fastlåse dem stramt lovgivningsmæssigt. Men da det indgår i grundlaget for deres virksomhed, at networking er forbudt, skal der selvfølgelig også være bestemmelser, der er indrettet sådan, at det giver mulighed for, at det forbud kan håndhæves.

Her er der ændret noget i det nye forslag, men det vil vi se på under den efterfølgende udvalgsbehandling.

Men så kommer vi til det, der er mest interessant for CD, fordi der i denne lovgivning ligesom sidst ikke er taget initiativ til at ændre på det, der er væsentligt for os. Det er mulighederne for landets lyttere og seere for at klage over de stærke mediers programvirksomhed. Ved første behandling i januar gjorde ministeren sig lidt lystig over bemærkningerne fra CD's ordfører, men det skal altså ikke afholde hende fra i dag at tage den side af sagen op igen.

[Charlotte Enevoldsen]

Siden Radiorådet blev nedlagt, har man i den grad savnet en offentlig debat om programmerne i både Danmarks Radio og TV 2. Det er en debat, der tidligere fremkom på baggrund af de klagesager, der kørte i Radiorådet, der jo dengang var det forum, landets lytter- og seerorganisationer havde at hælde deres hoved til. Når den debat savnes i dag, er det ikke, fordi den er overflødig, det er den overhovedet ikke. Det er simpelt hen, fordi den er blevet umuliggjort, og jeg vil her gerne gøre opmærksom på den henvendelse, som udvalget har modtaget fra Fællesforbundet for Danske Lystere og Seere, det er bilag 35, udvalget modtog den under en tidligere udvalgsbehandling, og den handler om ankemuligheder i forbindelse med sager om god presseskik og genmæle i Danmarks Radio og TV 2. Heri foreslår de, at man enten bør ændre på medieansvarsloven eller få en udvidet klageadgang med i radioloven.

Så det er altså ikke alene CD, der føler, at den her debat mangler, og jeg synes derfor, at ministeren skulle tage tanken op, skulle arbejde lidt for, at vi fik nogle bedre ankemuligheder, tage tanken op med et lidt venligere smil til CD denne gang.

Derudover vil jeg henvise til de bemærkninger, CD's ordfører fremkom med under den første førstebehandling i januar måned, og på den baggrund vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil gerne sige, at jeg er fuldstændig enig med fru Charlotte Enevoldsen i bemærkningerne om den måde, programvirksomheden foregår på både i Danmarks Radio og i TV 2. Når jeg ikke nævnte det i mit indlæg, så var det, fordi vores ideelle situation er, at vi ikke længere betaler eller tvinges til at betale en licens, og dermed er licensen ikke det skatteelement, som den er i øjeblikket. Men så længe man tvinges til at betale licens, er det også vores opfattelse, at de alsidighedskriterier osv., der gælder for Danmarks Radio, i dag er en ren illusion. Vi så det jo f.eks. op til 2. juni i unionsdebatten, hvor man på redaktionsmøder, eller hvor det var henne i Danmarks Radio, havde besluttet sig for, at Danmarks Radio som udgangspunkt var indstillet på, at

Danmark skulle være en del af Den Europæiske Union, og derefter kørte man så hele programvirksomheden. Det prøvede vi på det tidspunkt at tage op, og da viste det sig, at når man tog den slags debatter op i Danmarks Radios bestyrelse, så blev det afvist, for det hørte ikke hjemme dér. Når man tager det op i andre fora i Danmarks Radio, får man at vide, at det er heller ikke dér.

Så der er et klart problem i, at Danmarks Radio i dag ikke længere har et forum, hvor man kan kritisere deres programvirksomhed og det bliver taget ad notam. Så så længe vi tvinges til at betale licens, er jeg fuldstændig enig i fru Charlotte Enevoldsens betragtninger.

Ole Vig Jensen (RV):

Mit partis ordfører kan ikke være til stede, og jeg skal derfor – og også under indtryk af, at der er tale om en genfremsættelse – udtale følgende:

Lovforslaget begrundes med den teknologiske udvikling, der i dag gør det muligt at sende tv og radio fra udlandet via satellit, således at programmerne også kan modtages i Danmark. Da vi jo ikke bor i en osteklokke, er det relevant at ændre lovgivningen, så der kan sendes programmer via satellit fra Danmark til danske seere og lyttere, og det kan Det Radikale Venstre støtte.

Vi kan også støtte, ja, endog anbefale den del af lovforslaget, der præciserer og ændrer reglerne for lokalradio- og -fjernsynsvirksomhed med henblik på at styrke de lokale nævns muligheder for at administrere i overensstemmelse med loven og dens intentioner og at sikre en mere ensartet praksis.

Vi kan fra radikal side derimod hverken støtte eller anbefale de lempelser af de danske regler for reklamering og sponsering, der er foreslået for programvirksomhed ved hjælp af satellit.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, og det er på side 29, at de fælles europæiske regelsæt har været retningsgivende for lovforslagets regler for reklamering i programmer via satellit. Det er som bekendt minimumsregler.

Det fremgår også af bemærkningerne side 29 i lovforslaget her, at den danske lægemiddelovs nuværende regler for reklamering er skrappere end andre landes regler. Men her

[Ole Vig Jensen]

følger ministeren selvfølgelig den danske lovgivning og fastholder de skrappe regler. Hvorfor stiller regeringen ikke forslag om at ændre lægemiddellovens regelsæt? Det ville jo have været en naturlig konsekvens.

Det Radikale Venstre vil ikke lempe reklamereglerne for programmer, der sendes fra Danmark, og vi vil stille ændringsforslag til §§ 66 og 67, så reglerne nøje følger § 65, og det er de danske regler. Vi ønsker ikke afbrydelse af udsendelser, og vi vil fastholde – og her citerer jeg den nuværende formulering:

»Der må ikke reklameres for lægemidler, øl, vin, spiritus eller tobak, og der må endvidere ikke reklameres for økonomiske interesser samt religiøse og politiske anskuelser.«

Efter vores opfattelse er det et uacceptabelt skred i vores folkestyre, hvis vi skal have amerikanske tilstande, hvor politik afgøres af penge til reklamering og påvirkning.

Vi kan forstå, at ministeren vil ændre bekendtgørelsen for sponsering og ad den vej lempe reglerne. Det Radikale Venstre vil stille ændringsforslag til § 73, så det klart fremgår, hvilke regler der skal være gældende for sponsering.

Det er skuffende, at ministeren ikke har villet følge det politiske forlig, der ligger bag de nuværende reklameregler. Når Danmark på et tidspunkt tilslutter sig Europarådets konvention om tv uden grænser, så skal vi sikre, at der ikke sendes reklamer fra Danmark – og her citerer jeg igen: ». . . der særlig retter sig imod den anden stat, såfremt disse reklamer har til hensigt at omgå det pågældende lands reklamerregler.« Det står på side 29.

På samme måde må f.eks. England sikre, at der ikke sendes reklamer til Danmark, der omgår danske regler. Ministerens måde at skabe lempelser af danske reklameregler ad bagdøren på fremmer ikke tillid netop til dette lovforslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på dette område, hr. Lysholm Christensen, ikke kan være til stede i øjeblikket, har jeg lovet på Kristeligt Folkepartis vegne at give tilslutning til forslaget, dog sådan at der er nogle ting, som vi gerne vil se nærmere på i udvalget, have nærmere belyst. Det drejer sig f.eks. om lokalradioerne, de ikkekommercielle, deres grundlag.

Og vi vil naturligvis også se på reklamerne og deres virkning. Vi var jo et af de partier, der gik meget stærkt imod, at vi reklamerede for visse ting, som strider imod det, som vi nu står for.

Men vi tilsiger en positiv udvalgsbehandling og håber så, at vi kan få et godt resultat ud af det.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Jeg mener rolig, jeg kan sige tak til i hvert fald ordførere repræsenterende et klart flertal for tilslutning til hovedlinjerne i det lovforslag, der nu ligger på bordet, og som jo ganske rigtig i alt væsentligt er en genfremsættelse af det forslag, vi behandlede i sidste folketingssamling.

Hvis man kigger på den periode, der er forløbet, siden den borgerlige regering tog over i Danmark – og det er jo ikke nemt at se længere tilbage – kan man konstatere, at det er 26. eller 27. gang, at den til enhver tid værende kommunikationsminister fremsætter et nyt forslag til ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. Det turde være en klar illustration af, at bl.a. hr. Jens Jørgensen og andre har ganske ret i, at ingen af os forestiller sig, at det, vi laver i dag, skulle kunne holde. Hr. Jens Jørgensen sagde, at han gjorde sig ingen forestilling om, at det kunne holde resten af dette årti. Man er såmænd tilbøjelig til at sige: Nej, kan det bare holde denne folketingssamling.

Vi ved udmærket godt, at lovgivning på radio- og tv-området er oppe mod den teknologiske udvikling, og at tingene forløber så hurtigt og på en sådan måde, at det er svært lovgivningsmæssigt at tage højde for det.

Filosofien bag det nu foreliggende lovforslag har jo været, som også flere af ordførerne gjorde opmærksom på, at klare de mest nødvendige ting. Satellittiden, kabeltiden, som jeg forstår der i alt væsentligt er tilslutning til og derfor også tilslutning til, at vi nu accepterer EF-direktivet og Europarådskonventionen om tv over grænser, om disse emner kan vi nu sige, at det kører i overensstemmelse med de regler og bestemmelser, der er nedfældet i direktivet og konventionen, og det mener jeg er tilfredsstillende. Og jeg er enig med hr. Helge Mortensen i, at det i hvert fald er en vigtig side af det lovforslag, der nu ligger her.

Så siger flere ordførere, at der er brug for yderligere klarifikation omkring lokalradio- og

[Kommunikationsministeren]

lokal-tv-området. Det skal jeg såmænd ikke modsige. Jeg har dog lyst til at sige, at det grundlag, hvorpå lokalradio- og lokal-tv-stationer arbejder, jo ikke er hemmeligt. Det er ikke hemmeligt, hvad det er for økonomiske muligheder, der er for lokalradio- og lokal-tv-virksomhed. Det er ikke hemmeligt, hvad det er for yderligere regler omkring network osv. osv., som gælder på området. Og vi ved alle sammen, at vi har haft væsentlige problemer med at overholde de gældende regler, og så er det naturligvis rimeligt at se på, om vi kan skabe nogle klargøringer, som betyder, at der i hvert fald bliver færre problemer.

Men jeg skal gerne acceptere, at ordførerne ønsker en yderligere drøftelse om lokalradio- og tv-virksomhed, men har dog lyst til at sige, at det har vist sig en smule vanskeligt at finde balancen mellem det, at en virksomhed er lokal, og det at give den gode økonomiske muligheder. Om de særlige reklameregler for satellitprogrammer, som bl.a. og ikke mindst hr. Ole Vig Jensen var inde på, har jeg lyst til at sige, at i dag, i dette øjeblik, sender mange satellitstationer fra andre lande til Danmark. Den mest sete satellitkanal er TV 3, hvor en del af programvirksomheden er rettet specielt mod Danmark. TV 3's danske kanal sender fra England via satellit til Danmark, og knap 40 pct. af de danske husstande kan enten på den ene eller den anden måde modtage TV 3.

Det, som lovforslaget vil, er, at det vil skabe mulighed for, at danske tv-stationer kan sende via satellit fra Danmark med reklameregler, der svarer til de fælles, europæiske regler. Det vil altså sige, just som hr. Ole Vig Jensen påpegede det, med reklamer i programmerne, med tilladelse til reklamer for alkohol og videre muligheder for teleshopping, og hvad der ellers bydes på af herlige opfindelser.

Herigennem gives der en reel mulighed – efter min mening – for, at der så kan oprettes disse stationer i Danmark. Det vil være en fordel på det område, vi alle sammen kæmper med hver eneste dag, nemlig antallet af arbejdspladser. Det ser vi alle sammen gerne øget. I modsat fald – og det vil jo altså sige på et reklameniveau, der svarer til TV 2's, og det var lige ved, at det lød, som om hr. Ole Vig Jensen mente, at jeg ville lempe reklamereglerne i TV 2; det vil jeg altså ikke – så vil det niveau, som satellitstationerne skal sende på,

jo være TV 2-niveauet, og det fører så med garanti til, at ingen satellitstationer vil sende fra Danmark.

Den diskussion må vi tage i udvalget. Vi har haft den i ordførererkredsen i timevis, men jeg er nået frem til, at det, jeg vil lægge på Folketingets bord, er det, jeg har lagt på Folketingets bord.

Så vil jeg på ingen måde gøre mig lystig over fru Charlotte Enevoldsens bemærkninger om den folkelige debat og klagemuligheden omkring Danmarks Radios og TV 2's programmer. Jeg vil tværtimod give fru Charlotte Enevoldsen ret i, at en af bivirkningerne ved afskaffelsen af den gamle styreform i Danmarks Radio måske nok har været, at debatten om programvirksomheden foregår, om jeg så må sige, lidt i det skjulte. Jeg skynder mig at sige, at fordelene ved at ændre Danmarks Radios styreform så langt opvejer disse ulemper.

Men jeg har dog lyst til at gøre opmærksom på, at der på begge kanaler, altså både i Danmarks Radio og TV 2, findes programudvalg, der foretager løbende drøftelser med et bredt udsnit af det bagland, som er brugerne. Og jeg har også lyst til, hvad fru Charlotte Enevoldsen selvfølgelig ved, at gøre opmærksom på, at vi har amtsprogramrådene. Så jeg mener ikke, man kan sige, at debatten er gået i stå.

Og med hensyn til medieansvarsloven, vil jeg blot gøre opmærksom på, at den er jo bragt i overensstemmelse med den faktiske situation derved, at medieansvarsloven nu også omfatter de elektroniske medier.

Men jeg siger tak for de faldne bemærkninger. Jeg er klar til at besvare spørgsmål i udvalget, og jeg håber, vi kan få sagen på plads hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.